

[Lizzie Lichtenberg]

fulde opfylder de intentioner og den langsigtede planlægning, som ældrekommisionens tredje delrapport lagde op til.

Hvad angår punkt 2 om de skønmæssige personlige tillæg, vi har i dag, hvor man vil tilpasse sig mere retsprincippet, er det rigtigt, som ældrekommisionen bemærkede det, at man i højere grad kunne gå over til et retsprincip i form af en ældreydelse. Jeg har på fornemmelsen, at det netop er det projekt, ministeren er ved at analysere, og hvorom man har fået lavet en delrapport. Som vi var enige om i ældrekommisionen, og som tallene viste, er samordningsproblematikken så kompleks, at man virkelig skal passe på, at man inden for dette område ikke kommer fra asken i ilden og forvrider systemet yderligere.

Jeg vil derfor støtte ministeren i hans bestræbelser på at komme uden om såvel samordningsproblematikken som spørgsmålet om, hvordan de personlige tillæg skal tilkendes, for jeg tror stadig væk, det er væsentligt, at man holder fast i skønprincippet inden for dette område.

Punkt 3 og punkt 4 har så absolut noget at gøre med kontinuitet i livsforløbet, selvbestemmelse og medbestemmelse, som var de tre kodeord. Der vil jeg tillade mig at henvise til det projekt plejemiljø, som Omsorgsorganisationernes Samråd i samarbejde med Jysk Teknologisk Institut samt private og selvejende institutioner har fået gennemført, for det viser sig netop, at der i samspillet mellem ansatte, familie og beboere – jeg vælger at tale om beboere, ikke patienter, på et plejehjem, for det er deres hjem, det må vi ikke glemme – er så mange ting, der betyder noget for et miljø, at dette råd langtfra vil kunne løse disse problemer. Vi har jo i forvejen selvejende institutioner, i hvis bestyrelser der både er kommunale repræsentanter, som sikrer forbindelse til det kommunale, og repræsentanter for seniorrådet. Man henviser til, at der ikke har været så mange ælde råd rundt om på de forskellige institutioner, men tallene er fra 1979, og der er sket en overordentlig stor udvikling siden da, og derfor har man også seniorrådene repræsenteret. Endelig har man jo socialinspektører og personale.

Det råd, man her foreslår, vil ikke kunne løse netop de små daglige problemer. Jeg synes, det blev så tydeligt sagt af en pensio-

nist, der selv ville gøre det, da hun sagde: hvad skal I fremmede komme rendende her efter, tror I da ikke, vi selv kan klare det? Vi vil netop give dem den styrke, at de selv kan løse problemerne sammen med dem, de samarbejder med i det daglige, dem, der har opsyn med dem, den kommunalbestyrelse, der jo netop har det sociale ansvar; det kan vi ikke tage fra dem.

Derfor tror jeg ikke på det her foreslåede og må på den konservative gruppes vegne afvise dette beslutningsforslag – ikke intentionerne deri, men de skal udformes helt anderledes grundigt, og det har jeg på fornemmelsen at ministeren kommer med et oplæg til os om, således at vi kan samles om det.

De forsøg, der er i gang, har fru Mette Groes jo netop beskrevet, så det skal jeg ikke gøre. Jeg vil kun herfra opfordre personaleorganisationerne til at være meget positive over for dem, for de er nok vejen frem. De er et led i nedbrydningen af institutionsgrænserne, som der jo er et bredt flertal i dette folketing for skal ske; det viste redegørelsesdebatten om ældrekommisionen. Jeg tror, vi kan mødes med hensyn til nogle punkter i de ældres retssikring; men med den tidstabel, der er givet i beslutningsforslaget, og den lidt firkantede måde, det er beskrevet på, tror jeg ikke, det løser de ældres kontinuitet i livsforløbet og giver den selvagtelse, som det hele drejer sig om at de skal have.

Hanne Severinsen (V):

Jeg kan på venstres vegne sige, at vi er enige om hovedsigtet. Det er vigtigt, at vi nu alle her i folketinget efterhånden går bort fra de firkantede institutionsløsninger og prøver at betragte plejehjemsbeboerne som mennesker, der godt kan disponere, og som godt selv kan være med til at løse deres problemer. Så langt er jeg vældig enig i forslagsstillerens intentioner.

Det første forslag er jo bortfaldet, for det har vi fået løst, og jeg synes, det var godt, vi fik det løst. Det var virkelig rimeligt, at de kommuner, som havde problemer med rådighedsbeløb, nu har fået løst dem, og jeg går ud fra, at vi alle sammen kan være tilfredse med løsningen.

Hvad angår punkt 2 om de faste retningslinjer, mener jeg, at vi selvfølgelig skal have fundet en eller anden måde, hvorpå man båd-